ΟΤΑΝ Η ΑΔΙΚΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΟΜΟΣ, Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ

Κατά τη διάρκεια των 2,5, πλέον, χρόνων που αγωνιζόμαστε προκειμένου να λάβουμε τους μισθούς και τις αποζημιώσεις που μας οφείλει ο μεγαλοεπιχειρηματίας Ανδρέας Κουρής που κατέχει τον όμιλο MAD, που ξεπερνούν το ποσό των 600.000 ευρώ, είμαστε σε θέση να διαπιστώσουμε κάποιες τραγικές αλήθειες.

Από την πρώτη στιγμή που απολυθήκαμε δίχως να λάβουμε ούτε ένα ευρώ από τα οφειλόμενα από τον πρώην εργοδότη μας, ο Ανδρέας Κουρής έδειχνε βέβαιος για τον εαυτό του με τη σιγουριά του επιχειρηματία που έχει ως πάγια τακτική του τη δημιουργία οφειλών προς όλες τις κατευθύνσεις και σχεδόν σίγουρος ότι τα χρωστούμενα προς εμάς δεν πρόκειται να τα δώσει ποτέ. Θεωρώντας τον ιδρώτα μας σαν κάτι που καταλήγει πανεύκολα στα σκουπίδια.

Σε όλο αυτό το διάστημα ο Ανδρέας Κουρής ζει μέσα στην πολυτέλεια, ασχολείται με πανάκριβα extreme sports και επιδίδεται τακτικά στο αγαπημένο του χόμπι, τις καταδύσεις. Παρόλο που είναι υπόδικος για χρέη προς το Δημόσιο και το όνομά του έχει αναφερθεί σε σκάνδαλα, όπως αυτό του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου και του ΟΠΑΠ, παίρνει ολοένα και περισσότερες δουλειές από τους κρατικούς φορείς, έχοντας τη στήριξη επιχειρηματικών και πολιτικών παραγόντων, καθώς και ισχυρών εκδοτικών ομίλων, συνεχίζοντας απρόσκοπτα τις επικερδείς επιχειρηματικές του δραστηριότητες με τη συνεχή διοργάνωση όλο και πιο ακριβών σόου, αποκομίζοντας όλο και μεγαλύτερα κέρδη.

Αντίθετα, εμείς, έχοντας κερδίσει πολλές δικαστικές αποφάσεις εναντίον του Ανδρέα Κουρή διεκδικώντας τα αυτονόητα, παραμένουμε απλήρωτοι για τρίτη χρονιά, έχοντας φτάσει στο επίπεδο της ένδειας. Κι όμως, παρόλο το δεδομένο του δίκιου μας, και παρόλο που η υπόθεσή μας είναι ευρέως γνωστή, εξαιτίας του επίμονου, μακροχρόνιου αγώνα μας και των δεκάδων καταγγελιών μας, κανένα αυτί κανενός λειτουργού της Δικαιοσύνης δεν έχει ιδρώσει μέχρι σήμερα ώστε να μεριμνήσει γι αυτή την καραμπινάτη παρανομία του Ανδρέα Κουρή και την απόδοση της περιβόητης, αλλά λαμπρώς απούσας δικαιοσύνης.

Κι όπως διαπιστώνουμε, μετά και την κατάρρευση της όποιας υπάρχουσας εργατικής νομοθεσίας, η ζυγαριά της Θέμιδας στις περισσότερες των περιπτώσεων όπου έχουν υπάρξει εργατικές διαφορές και έχουν γεννηθεί εργατικοί αγώνες, μένει ακίνητη και στάσιμη, όπως συμβαίνει στη δική μας περίπτωση, ενώ σε άλλες γέρνει απότομα προς την πλευρά των εργοδοτών. Τελευταία, εξωφρενικά τέτοια παραδείγματα αποτελούν η απόφαση του Αρείου Πάγου που αναστέλλει την δικαστική απόφαση δικαίωσης για τις αγωνιζόμενες απολυμένες καθαρίστριες μέχρι να συζητηθεί η κύρια προσφυγή και η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας για τις ομαδικές απολύσεις στη Χαλυβουργία Ελλάδος που ανοίγει το δρόμο σε όλο και περισσότερες εταιρίες να καταθέτουν αντίστοιχα αιτήματα με προσχηματικό τον κίνδυνο της πτώχευσης. Αλλά και η δικαστική απόφαση που, μέσω προσωρινών ασφαλιστικών μέτρων, απαγορεύει σε 3 απολυμένους του μεζεδοπωλείου «Σαλαντίν» να αναφέρονται με κάθε τρόπο στην ιδιοκτήτρια της επιχείρησης, απαγορεύοντας έτσι τις συνδικαλιστικές δράσεις, αλλά και να το πλησιάζουν σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων!

Αντιμέτωποι με το νέο εργασιακό μεσαίωνα που μας επιβάλλουν και με ένα «κράτος δικαίου» που υπηρετεί αποκλειστικά τα συμφέροντα των ντόπιων και ξένων κεφαλαιοκρατών, θεωρούμε ότι ο δρόμος

του αγώνα είναι μονόδρομος περισσότερο από ποτέ. Κι ότι είναι πιο επιτακτική και αναγκαία από ποτέ η στήριξη και ενίσχυση όλων των αγώνων που βρίσκονται σε εξέλιξη και δεν το βάζουν κάτω.

Καλούμε σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από την απονομή των βραβείων MAD τη Δευτέρα 23 Ιουνίου στο Στάδιο Ειρήνης & Φιλίας, στις 7:00 μμ

Απολυμένοι/ες καταστημάτων Metropolis

http://ergazomenoimetropolis.blogspot.gr